

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1083: E Rằng Họ Chỉ Mãi Chấp Thủ Vào Pháp Tướng Bồ Đề, Thì Rốt Cuộc Sẽ Bị Cái Không Tịch Làm Chướng Ngại

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 095)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Và đối với những vị có thể không chấp lấy mọi pháp tướng mà nói, chỉ e rằng họ chỉ mãi chấp thủ vào pháp tướng Bồ Đề, thì rốt cuộc sẽ bị cái không tịch làm chướng ngại.】

Trước tiên chúng ta giảng về câu này. Những người đã chứng được Nhất Chân pháp giới, trong Tông môn gọi là “minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật”, chính là hạng người như vậy. Mặc dù họ đã kiến tánh, mặc dù đã thành Phật, nhưng cái họ thành là “Phần chứng tức Phật”, Thiên Thai tông giảng về “Lục tức Phật”, cái họ thành là “Phần chứng tức Phật”, chứ không phải là Cứu cánh Viên mãn Phật. “Phần chứng tức Phật” là thật, tuyệt đối không phải là giả. Hướng tới quả vị cứu cánh, họ vẫn còn bốn mươi phẩm vô minh chưa đoạn; nói cách khác, khoảng cách đó vẫn còn khá xa xôi.

Cho nên, những vị này vẫn y theo đó mà tiếp tục không ngừng tu học, họ đem pháp tướng, phi pháp tướng thấy đều buông xả hết. Vì sao vậy? Không buông xả thì không thể phá được một phẩm vô minh; họ thấy đều buông xuống hết, thấy đều xả bỏ hết, hễ phá một phẩm vô minh thì chứng một phần chân tánh. Cảnh giới này, ở trong Tịnh Độ tông của chúng ta, chính là vừa mới chứng Lý nhất tâm bất loạn. Chư vị phải biết, Lý nhất tâm bất loạn chính là Pháp thân Đại Sĩ, là phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân; tương lai sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc là sanh vào cõi Thật Báo Trang Nghiêm, đến thế giới Tây Phương thì thành Phật rất nhanh.

Cái gì cũng buông xuống rồi, chỉ e rằng cái Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác (A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề) này họ lại buông không xuống, điều đáng sợ là ở chỗ này. Kỳ thực mà nói, điều đó có thật không? Thật đấy! Đích

xác, bốn mươi một vị Pháp thân Đại Sĩ, trong mỗi niệm họ đều mong cầu A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, chính là điều này chưa buông xuống được; nếu như điều này mà buông xuống được, thì họ liền chứng đắc Cứu cánh Viên mãn Phật. Tại vì sao Thế Tôn ở chỗ này lại nêu ra sự việc này, ở đây đã nói rõ ra rồi.

Đẳng Giác Bồ Tát, chúng ta không nhìn ai khác, hãy nhìn Văn Thù, Phổ Hiền. Văn Thù, Phổ Hiền là bậc Đẳng Giác Bồ Tát của thế giới Hoa Tạng, là vị Phật bổ xứ của Phật Tỳ Lô Giá Na, tại sao các Ngài lại phát nguyện cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ? Tại sao các Ngài không ở ngay thế giới Hoa Tạng đoạn trừ phẩm sanh tướng vô minh cuối cùng, chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác? Tại sao các Ngài phải đến thế giới Tây Phương Cực Lạc?

Ở trong đây, chúng ta tưởng tượng đại khái có hai nguyên nhân: Nguyên nhân thứ nhất là đến thế giới Tây Phương Cực Lạc để đoạn phẩm vô minh ấy rồi thành Phật, về mặt thời gian thì sẽ nhanh hơn, bởi vì hoàn cảnh tu hành ở thế giới Tây Phương rất tốt, chung quy là vì nguyên nhân này. Ở thế giới Hoa Tạng thì thời gian phải dài hơn một chút, đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì thời gian rất ngắn, các Ngài liền chứng đắc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đây là lý do thứ nhất. Lý do thứ hai, các Ngài đang biểu diễn làm ra tám gương cho chúng ta xem, để khích lệ chúng ta, là hiện thân thuyết pháp. Đẳng Giác Bồ Tát ở thế giới Hoa Tạng mà còn phải cầu sanh Tịnh Độ, vậy chúng ta không cầu sanh thì có được chăng? Nói chung là có hai ý nghĩa này, ngoài hai ý nghĩa này ra thì không còn lý do nào khác; có thể là bao hàm cả hai ý nghĩa, cả hai ý nghĩa này đều có.

Vì vậy chúng ta mới biết, các vị Pháp thân Đại Sĩ trong Nhất Chân pháp giới, thật sự cái gì cũng rốt ráo thanh tịnh rồi. Cái gọi là phẩm sanh tướng vô minh cuối cùng, chính là sự chấp trước cực kỳ vi tế. Các Ngài muốn chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, nên Đức Phật trên hội Kim Cang hết sức khuyên răn những vị này rằng, ý niệm đó tuyệt đối không được có. Nếu các Ngài chỉ mãi chấp thủ vào pháp tướng Bồ Đề, các Ngài giữ một cái A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, hễ có một ý niệm như vậy tồn tại, thì rốt cuộc sẽ bị cái không tịch làm chướng ngại.

Không tịch chính là Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chính là trên quả địa của Như Lai, các Ngài sẽ không có cách nào chứng đắc được; chỉ cần vẫn còn ý niệm này, thì rốt cuộc không thể chứng tánh, cái chứng tánh này chính là

chúng được tự tánh Cứu cánh Viên mãn. Chư vị phải thấu minh bạch đạo lý này, chúng đắc tự tánh Cứu cánh Viên mãn.